

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina Nova Slovenija - krščanski demokrati

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 96 70, f: 01 478 98 65, e: ps-nsi@dz-rs.si, www.dz-rs.si

SKUPINA POSLANK IN POSLANCEV
Prvopodpisani Jožef Horvat

Datum: 3. 3. 2017

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
Dr. Milan Brglez, predsednik

Na podlagi 88. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13 in 75/16), 19. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 112/05 - uradno prečiščeno besedilo, 20/06 - ZNOJF-1, 109/08. 39/11, 48/12) in 114. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07 - uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13) vlagamo podpisane poslanke in poslanci

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O RAZVOJNI PODPORI
POMURSKI REGIJI V OBDOBJU 2010-2017

ki vam ga pošiljamo v obravnavo na podlagi 114. in 115. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije.

Pri obravnavi predloga zakona v Državnem zboru RS in pri delu njegovih delovnih teles bo sodeloval poslanec Jožef Horvat.

Prilogi:

- Predlog zakona o spremembah Zakona o razvojni podpori pomurski regiji v obdobju 2010-2017
- podpisi poslank in poslancev:
 - Jožef Horvat,
 - Ljudmila Novak,
 - mag. Matej Tonin,
 - Iva Dimic,
 - Jernej Vrtovec,
 - Zvonko Lah.

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

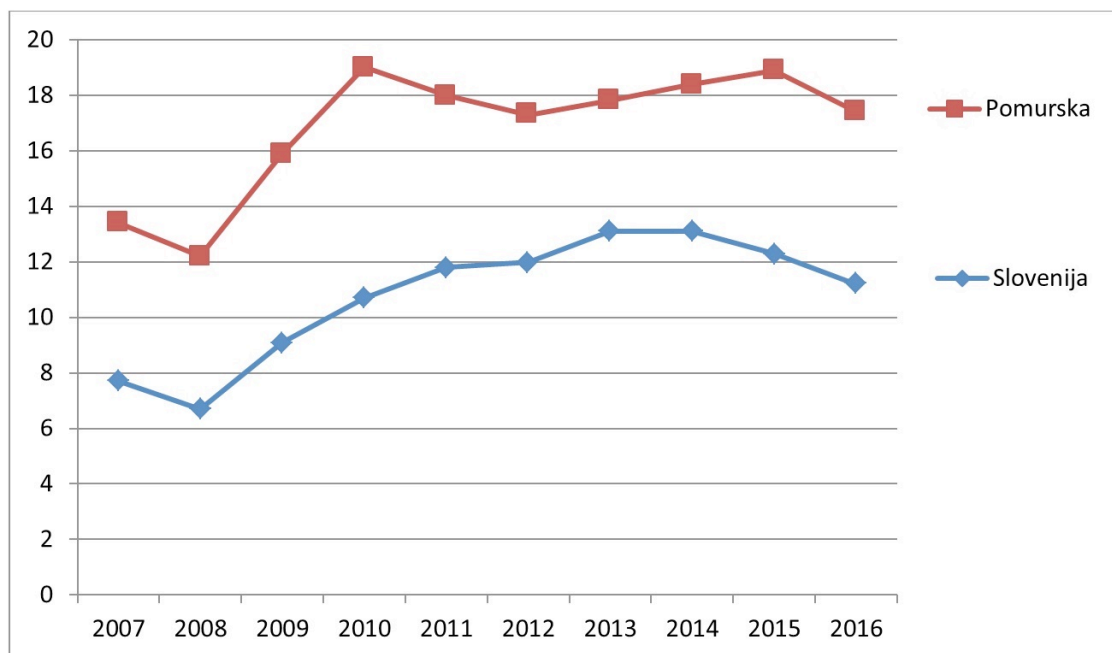
Zakon o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010-2015 (Uradni list RS, št. 87/09) je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na seji 22. oktobra 2009. Veljati je začel 3. 11. 2009 (dan po objavi v Uradnem Listu Republike Slovenije), uporabljati pa se je začel s 1. 1. 2010. Zakon o spremembah Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2015 (ZRPPR1015-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. oktobra 2015 je izvajanje zakona podaljšal do konca leta 2017.

V letu 2016 je registrirana stopnja brezposelnosti v Pomurski regiji znašala 17,4 %, v slovenskem povprečju pa 11,2 %. Trend povprečne stopnje registrirane brezposelnosti za Slovenijo in statistično regijo Pomurje za zadnje desetletje je razviden v spodnji tabeli.

Povprečna stopnja registrirane brezposelnosti v odstotkih		
leto	Slovenija	Pomurje
2007	7,7	13,4
2008	6,7	12,2
2009	9,1	15,9
2010	10,7	19,0
2011	11,8	18,0
2012	12,0	17,3
2013	13,1	17,8
2014	13,1	18,4
2015	12,3	18,9
2016	11,2	17,4

Vir: Statistični urad RS

Povprečna stopnja registrirane brezposelnosti v odstotkih

Vir: Statistični urad RS

Leta 2016 je povprečna mesečna neto plača v Pomurski regiji znašala 939,81 evrov, slovensko povprečje pa je znašalo 1030,16 evrov.

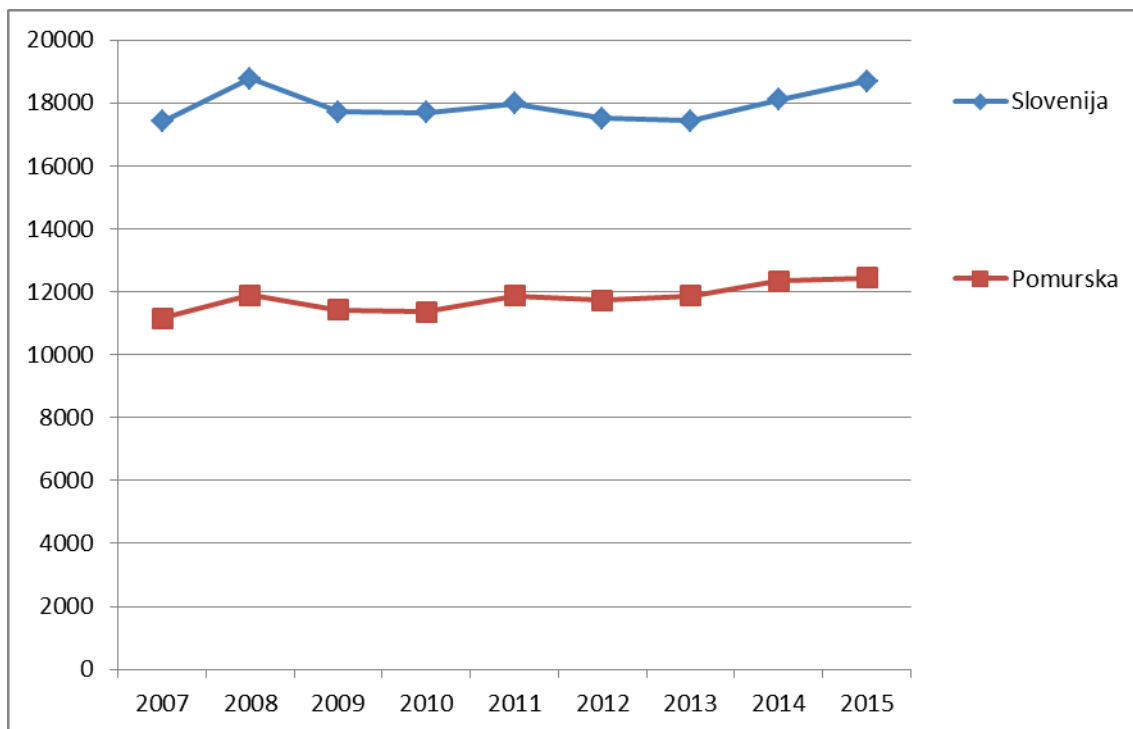
Vir: Statistični urad RS

V zadnjih letih bruto domači proizvod na prebivalca v Pomurski regiji raste. Še vedno pa ostaja daleč pod slovenskim povprečjem.

Bruto domači proizvod na prebivalca v EUR		
leto	Slovenija	Pomurska
2007	17.412	11.164
2008	18.769	11.893
2009	17.714	11.413
2010	17.694	11.366
2011	17.973	11.866
2012	17.504	11.735
2013	17.439	11.875
2014	18.107	12.337
2015	18.693	12.437

Vir: Statistični urad RS

Bruto domači proizvod na prebivalca v EUR

Vir: Statistični urad RS

Podatki o stanju v Pomurski regiji so do določene mere spodbudni. To gre gotovo pripisati tudi učinkom zakona o razvojni podpori Pomurski regiji. Vendar pa je jasno, da so opisani kazalci še vedno na podpovprečni ravni in da je za nadaljnje izboljšanje stanja nujno dokončanje ukrepov, ki jih določa zakon.

V skladu z Zakonom o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2015 je vrednost celotnega Programa spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije določena v višini 33.000.000 evrov. Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo (MGRT) je po posameznih letih od leta 2010 zagotovilo za izvajanje zakona iz naslova Programa spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije sledeče zneske:

leto	evrov
2010	3.793.270
2011	3.623.741
2012	4.443.691
2013	2.907.065
2014	4.263.648
2015	3.792.993
skupaj	22.824.408

Do konca leta 2015 je bilo za aktivnosti iz Programa izplačanih **22.824.408** evrov. Nerealizirana sredstva torej znašajo **10.175.592** evrov in morajo biti po zakonu realizirana v letu 2016 in 2017. V proračunu RS za leto 2016 je bilo za izvajanje Zakona načrtovanih **4.848.033** evrov, v Predlogu sprememb proračuna RS za leto 2017 pa **4.153.751** evrov. Iz tega izhaja, da je v proračunih za **1.173.808** evrov premalo denarja, kar pomeni, da je vlada kršila zakon o razvojni podpori pomurski regiji.

Razvojni svet Pomurske regije je s sklepom št. RSR-01/2016 z dne 17. 2. 2016 sprejel program aktivnosti in finančni razrez za vključitev v Program spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije za leti 2016 in 2017. Na podlagi podaljšanja veljavnosti Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji je bila pripravljena sprememba Programa spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije za leti 2016 in 2017. Navedeni Program, torej »Program Pomurje 2017« je Vlada RS potrdila dne 21. 7. 2016.

Zaradi pozne potrditve programa s strani Vlade RS, torej šele sredi leta 2016, določenih aktivnosti iz Programa ni bilo mogoče predhodno začeti, prav tako določenih aktivnosti ni bilo mogoče do konca meseca oktobra zaključiti, kar pa pomeni prenos njihove izvedbe v leto 2017. Sredstva, ki so bila za izvedbo Programa načrtovana v proračunu za leto 2016, v tem letu niso bila realizirana.

Zaradi teh administrativnih zapletov je bila predvidena realizacija izplačil za leto 2016 le **2.631.834** evrov. To pomeni, da bi načrtovana sredstva v Predlogu sprememb proračuna RS za leto 2017 za korektno izvedbo zakona do 31. 12. 2017 morala biti v višini **7.543.758** evrov, to je za **3.390.007** evrov več kot je predlagala vlada. Pomursko gospodarstvo ima vse absorpcijske sposobnosti za črpanje razvojnih sredstev po omenjenem zakonu, razlog za tako nizko realizacijo pa gre iskati v nesmiselnih razpisnih zahtevah in togosti državne birokracije.

Ta sprememba zakona predlaga podaljšanje obdobja izvajanja zakona za eno leto, to je do 31. 12. 2018. Podaljšanje veljavnosti zakona je nujno, če želimo spoštovati njegovo določbo, da se s programom namenijo iz proračuna Republike Slovenije sredstva v višini 33 milijonov evrov. V Predlogu zakona o spremembah Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2015 (ZRPPR1015-A) z dne 12. 6. 2015 je vlada zapisala: *»Sprememba je povezana tudi s proračunskimi možnostmi predlagatelja, ki je lahko v rebalansu državnega proračuna 2015 zagotovil le del še potrebnih sredstev za izvedbo Programa spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije v obdobju 2010-2015 (program), preostanek pa bi lahko zagotovil v letih 2016 in 2017. Šesti odstavek 4. člena ZRPPR1015 namreč eksplicitno določa, da mora biti ta program uresničen do leta 2015 v skupni vrednosti 33 milijonov evrov.«* Trenutno se nahajamo v podobnem stanju. Edina rešitev za to situacijo, je podaljšanje veljavnosti zakona do konca leta 2018 ter upoštevanje tega dejstva pri sprejemanju ter pripravi spremenjenih proračunskih dokumentov za leto 2018.

Vlada je prav tako v svoji noveli zakona iz dne 12. 6. 2015 zapisala *»Podaljšanje zakona bo med drugim omogočilo, da se upoštevajo predlagane spremembe in program dokonča, kot je bil zastavljen. Šele po tem in opravljenem končnem vrednotenju bo smiselno proučiti možnost uporabe dodatnih oz. drugačnih ukrepov in pristopov«*. Iz dosedanjih stališč vlade o tem vprašanju, je jasno razvidna njena podpora doslednemu upoštevanju zakona in dokončanju ukrepov, kot jih predvideva ta zakon.

2. CILJI, NAČELA IN POGlavITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga je zagotoviti dosledno spoštovanje zakona, kar bo prineslo nadaljnjo krepitev razvoja Pomurske regije, povečanje produktivnosti, povečanje števila delovnih mest, zmanjšanje brezposelnosti ter utrditev temeljev za napredovanje regije tudi v prihodnosti.

2.2 Načela

S predlagano spremembo zakona predlagatelj ne posega v temeljna načela ZRPPR1015, temveč le zagotavlja njihovo uresničitev v meri, kot jo je predvidel in določil prvotni zakon.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlaga se podaljšanje obdobja izvajanja zakona še za eno leto, to je do 31. 12. 2018.

Program spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije 2010-2015 naj bi Vlada Republike Slovenije uskladila z določbami tega zakona v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Za leto 2016 je bilo za izvajanje zakona načrtovanih 4.848.033 evrov, za leto 2017 pa 4.153.751 evrov. Za korektno izvedbo zakona je mogoče v letu 2018 porabiti še 3.390.007 evrov.

Povračilo vplačanih prispevkov delodajalcem zaradi novega zaposlovanja na območju izvajanja ZRPPR1015 je v obdobju 2010-2013 znašalo 930.771 evrov, v povprečju zadnjih dveh let tega obdobja pa okoli 460.000 evrov letno. Če bo ta ukrep podaljšan za eno leto, ocenjujemo dodaten obseg tovrstnih povračil na 500.000 evrov.

Davčne koristi davčnih zavezancev od davčnih olajšav za investiranje in zaposlovanje so v obdobju 2010 do 2013 skupno znašale 7.396.233 evrov, v povprečju zadnjih dveh let tega obdobja pa okoli 1.700.000 evrov letno. Če bo ta ukrep podaljšan za eno leto, ocenjujemo dodaten obseg tovrstnih davčnih koristi davčnih zavezancev na 2.000.000 evrov. Za toliko se bodo predvidoma zmanjšali davčni prihodki državnega proračuna iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb in dohodnine.

Predlagatelj je ob sprejemu novele zakona v letu 2015 podal še oceno: *»Ob sprejemanju ZRPPR1015 je predlagatelj zakona ocenjeval bistveno višja povračila vplačanih prispevkov delodajalca zaradi novega zaposlovanja in davčne koristi od davčnih olajšav za investiranje in zaposlovanje. Povračila so bila ocenjena na 69 milijonov evrov oziroma 11,5 milijona evrov letno, davčne koristi pa na 21 do 37,8 milijona evrov oziroma 3,5 do 6,3 milijona evrov letno. Ob ocenah, ki vključujejo realizacijo v obdobju 2010-2013, bo znašalo skupno proračunsko breme, tudi ob upoštevanju dvoletnega podaljšanja ZRPPR1015, le okoli četrtnine pričakovanega ob sprejemanju tega zakona.*

Spremembe pri drugih ukrepih razvojne podpore ZRPPR1015 niso predvidene tako, da v zvezi z njimi ni finančnih posledic.«

Predlog zakona ne bo vplival na druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Višino potrebnih sredstev je mogoče zagotoviti s prerazporeditvami znotraj državnega proračuna, za izvajanje zakona dodatnih finančnih sredstev v državnem proračunu ni treba zagotoviti. Vlada bo sprejem tega zakona upoštevala pri pripravi in sprejemu Sprememb proračuna Republike Slovenije za leto 2018.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Predlog pravnega akta RS ne prenaša določb direktiv EU oziroma ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

5.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Po 2. svetovni vojni je regionalna politika temeljila na lokacijskih teorijah, ki poudarjajo naslednje ključne dejavnike: stroški zemljišč, prevozni stroški, velikost trga in razpoložljivost delovne sile. Zato je bila regionalna politika usmerjena na zagotavljanje poceni zemljišč in poslovnih prostorov, na zmanjševanje stroškov delovne sile in investicij in na subvencioniranje prevoznih stroškov v določenih problemstkih območjih. Čeprav so bile med državami v Zahodni Evropi znatne razlike, je bil temeljni pristop podoben. Zmanjševanje razlik med regijami na podlagi določitve problemstkih območij.

Problemstka območja so določili na podlagi izbranih kazalnikov. Spodbude so bile predvsem naslednje: finančne spodbude, investicije v infrastrukturo, investicije državnih podjetij in omejitve investiranja v razvitih delih države (npr. Francija, Grčija, Nizozemska, Velika Britanija). V nekaterih državah je bil poudarek na razvoju posameznih razvojnih polov (večja mesta z okolico).

Z gospodarsko krizo v 70-ih letih (naftni krizi) se je pomen regionalne politike zmanjšal in posledično so se povečale tudi regionalne razlike. V 80-letih je bila uveljavljena politika, ki je nasprotovala aktivni vlogi države v gospodarskem razvoju, kar je še dodatno zmanjšalo pomen regionalne politike in s tem tudi obseg sredstev, namenjen regionalni politiki.

Konec 80-ih let pa je v gospodarski politiki spet postala pomembna regionalna dimenzija, tako zaradi decentralizacije, razvojnih agencij, kakor tudi lokalnih pobud (bottom-up). Spodbujanje regionalnega razvoja je temeljilo na endogenem razvoju z velikim poudarkom na razvoju in prenosu tehnologije (tehnološki in znanstveni parki). Razvile so se tudi nove teorije kot je teorija industrijskih okrožij (industrial milieux) in teorije grozdov in mrež (clusters and networks). Poudarek je bil na ustvarjanju, prenosu ter uporabi znanja in informacij, kar je omogočilo inovacije in trženje. Tu imajo pomembno vlogo medinstitucionalne povezave, zaradi česar naj bi bile regije brez usposobljene delovne sile, brez izobraževalnih organizacij, brez razvite mreže dobaviteljev, brez socialnega kapitala in brez raziskovalnih organizacij nekonkurenčne in »obsojene« na nizkotehnološko proizvodnjo.

Razvoj je vse bolj temeljil na strateškem planiranju, k čemur je dodatno pripomogla reforma strukturnih skladov leta 1988. Tako smo danes priča regionalni politiki, ki temelji na ustvarjanju bogastva in ne na njegovi redistribuciji. Regije so postale vir nacionalne konkurenčnosti, kjer je izredno pomembna vloga centrov (mesta kot motorji

razvoja). Čeprav regionalna raven pridobiva na pomenu, pa ima še vedno centralna oblast vitalno vlogo pri pripravi in koordinaciji regionalne politike. Pri spodbudah je opazen premik od ozkih regionalno-razvojnih spodbud k širšemu pristopu.

Trend se nadaljuje tudi v zadnjih desetih letih. Bili smo priča pomembnim spremembam procesa regionalne rasti, ki so za razliko od prejšnjih sprememb zahtevale nov pristop k regionalni politiki in k spodbujanju regionalnega razvoja. Razlogi so predvsem v spremembi faktorjev konkurenčnosti. Inovativnost je danes glavna konkurenčna prednost podjetij in je tako tudi velik predpogoj za uspešnost podjetij v današnji družbi znanja (knowledge economy). Za družbo znanja je značilno, da se poudarek z investicij v fizični kapital seli k učenju in k investicijam v ustvarjanje novega znanja. To vpliva na faktorje konkurenčnosti podjetij. Ti so zdaj kakovost, prilagodljivost, tržna usmerjenost, odličnost proizvodov, poprodajne storitve in so nadomestili stroškovne faktorje konkurenčnosti. Taki dejavniki konkurenčnosti zahtevajo učinkovito organiziranost, veliko znanja in razvojne aktivnosti. To zahteva tudi drugačno razvojno politiko države, regij, mest, občin in predvsem podjetij. Ker so dejavniki konkurenčnosti redki in omejeno gibljivi, je na pomenu pridobila konkurenčnost posamezne lokacije. Ta zahteva dostopnost trde (transportna, informacijska, komunalna,...) in mehke (izobraževalne organizacije, organizacije za raziskave in razvoj, tehnološka infrastruktura, svetovalne organizacije, finančna podpora ...) infrastrukture, razpoložljivo visoko izobraženo in usposobljeno delovno silo, kakovostno življenjsko okolje ter fleksibilno in strateško razmišljajočo regionalno, nacionalno in nadnacionalno upravo.

Tako imamo med članicami EU trend vse večjega poenotenja pristopov regionalne politike, čeprav so med državami še vedno precejšnje institucionalne razlike, kar je posledica različnih motivov, ki so odvisni od zgodovine, regionalnih razlik in upravnopravne ureditve v posamezni državi. Države članice EU je možno združiti v 4 skupine:

- kohezijske države (Grčija, Irska, Portugalska, Španija): za te države velja, da je glavni cilj razvoj na nacionalni ravni, čeprav je pomemben tudi razvoj na regionalni ravni in tudi pridobiva na pomenu (npr. funkcionalni regiji na Irskem, ustanavljanje regionalnih razvojnih agencij na Portugalskem). V teh državah je tudi večina najmanj razvitih regij EU

- Nemčija in Italija: za ti dve državi velja, da sta z vidika razvoja dualni državi (v Italiji odnos sever-jug, v Nemčiji odnos zahod-vzhod), kjer je regionalna politika osredotočena v manj razvitem delu, vendar pa obe državi vodita regionalno politiko tudi v razvitem delu države (strukturno prilagajanje),

- Severna Evropa (Beneluks, Danska, Francija, Velika Britanija, Avstrija): v teh državah regionalni problemi niso zelo veliki, čeprav so v nekaterih regijah pomembni tako z vidika strukturnega prilagajanja kakor tudi z vidika stopnje brezposelnosti. V teh državah regionalna politika sama po sebi ni zelo pomembna, kljub temu pa vse postavljajo regionalno konkurenčnost kot enega temeljnih nacionalnih ciljev,

- nordijski državi (Finska, Švedska): regionalni problemi v teh dveh državah so povezani z izredno redko poseljenostjo ozemlja, pri Finski pa tudi z visoko stopnjo brezposelnosti.

Na podlagi analize nabora držav: Finska, Švedska, Francija, Nemčija, Velika Britanija, Malta in Avstrija so sklepne ugotovitve glede regionalne politike naslednje:

Tradicionalni pristop k regionalni politiki, ki temelji na spodbujanju določenih problemskih območij je še prisoten, vendar izgublja na pomenu.

Krepi se načelo partnerstva, in sicer se je okrepila vloga regionalnih in lokalnih oblasti, kakor tudi zasebnega sektorja. To zahteva tudi boljšo koordinacijo sektorskih politik in usklajenost posameznih ravni (EU, nacionalna, regionalna, lokalna). Centralna raven postavlja politiko (nacionalni okvir) in krepi koordinacijsko vlogo, posebno če so bile pristojnosti prenesene na nižje ravni.

Izvajanje regionalne politike je postalo bolj zapleteno. Nov pristop zahteva veliko koordinacije. Zato so bili v raznih državah ustanovljeni različni koordinacijski mehanizmi (predstavnštva vlade v regijah, regijski sveti).

Kljub pristopu k spodbujanju na celotnem ozemlju so v večini držav a vedno ostala problemska območja, kjer je pomoč države izdatnejša. Razlog ohranitve problemskih območij je tudi ureditev regionalnih državnih pomoči.

Pri prenosu izkušenj drugih držav v Slovenijo se je treba zavedati razlik med posameznimi državami v upravno-pravnih ureditvah. Slovenija kot država ima nekatere posebne značilnosti: majhnost, razvita regionalna pripadnost, raznolikost, zanemarjanje regionalnega razvoja v začetku 90-ih, odsotnost pokrajin, privlačnost urbanih centrov v naši bližini (npr. Trst, Gradec, Zagreb ...), kar vse vpliva na možnost prenosa nekaterih tujih izkušenj.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlagana sprememba ne prinaša novih administrativnih posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlagana sprememba ne prinaša novih administrativnih posledic pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Predlagana sprememba zakona ne bo imela posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Podjetja v regiji so prek instrumentov programa upravičena do dodatnih razvojnih spodbud za začetne investicije in usposabljanje. Podaljšanje zakona bo omogočilo, da bodo ti instrumenti kakovostno izvedeni in načrtovane državne pomoči podjetjem realizirane v celotnem predvidenem obsegu. Podaljšanje obdobja izvajanja ZRPPR1015 bo pozitivno vplivalo tudi na realiziran obseg davčnih koristi podjetij zaradi možnosti uveljavljanja davčnih olajšav za zaposlovanje in investiranje ter na realiziran obseg povračil vplačanih prispevkov delodajalcev v primeru novega zaposlovanja.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

Predlagana sprememba zakona bo zmanjšala stopnjo brezposelnosti, ter tako zmanjšala breme države na področju socialne države.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlagana sprememba zakona nima neposrednega vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlagana sprememba zakona ne bo imela posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Izvajanje zakona spremlja Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo v skladu s svojimi splošnimi pristojnostmi.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2017 (Uradni list RS, št. 87/09 in 82/15) se v naslovu zakona, prvem odstavku 1. člena, prvem odstavku 3. člena, naslovu in prvem ter šestem odstavku 4. člena, prvem odstavku 6. člena in prvem odstavku 13. člena letnica »2017« nadomesti z letnico »2018«.

PREHODNA IN KONONA DOLOČBA

2. člen

Vlada Republike Slovenije uskladi vsebino Spremenjenega programa spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije v obdobju 2010-2017 z določbami tega zakona v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Predlaga se podaljšanje obdobja izvajanja zakona za eno leto. Ta sprememba se izrazi v naslovu zakona, prvem odstavku 1. člena, prvem odstavku 3. člena, naslovu in prvem ter šestem odstavku 4. člena, prvem odstavku 6. člena in prvem odstavku 13. člena.

K 2. členu

Zaradi spremembe zakona je potrebna uskladitev vsebine Spremenjenega programa spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije v obdobju 2010-2017 z določbami predloga zakona. Predlaga se uskladitev v treh mesecih po uveljavitvi predloga zakona.

K 3. členu

Člen določa začetek veljavnosti zakona. Predlaga se vacatio legis, kot je bil določen tudi v prvotni obliki zakona.

III. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

ZAKON O RAZVOJNI PODPORI POMURSKI REGIJI V OBDOBJU 2010–2017 (ZRPPR1015)

1. člen

(vsebina in namen zakona)

(1) Ne glede na določbe Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (Uradni list RS, št 93/05 in 127/06 – ZJZP) določa ta zakon dodatne ukrepe za spodbujanje razvoja Pomurske regije v letih 2010 do 2017 (v nadaljnjem besedilu: ukrepi razvojne podpore) in način njihovega financiranja.

(2) Ukrepi razvojne podpore so namenjeni ustvarjanju novih delovnih mest in ohranjanju obstoječih, vzpostavljanju razvojne infrastrukture ter odpravljanju posledic gospodarske in finančne krize v Pomurski regiji.

3. člen

(ukrepi razvojne podpore)

(1) Ukrepi razvojne podpore so:

1. program spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije v obdobju 2010–2017,
2. spodbude za zaposlovanje,
3. davčna olajšava za investiranje,
4. prednostna obravnava programov in projektov iz Pomurske regije pri kandidiranju za sredstva iz nacionalnih programov, programov evropske kohezijske politike in politike razvoja podeželja na področjih:
 - vzpostavitve medpodjetniškega izobraževalnega centra,
 - vzpostavitve regijskega gospodarskega središča,
 - vlaganja v prestrukturiranje in dvig konkurenčnosti kmetijstva in gozdarstva ter živilsko-predelovalne industrije in diverzifikacija v nekmetijske dejavnosti in
 - vlaganja v infrastrukturo za oskrbo s pitno vodo.

(2) Pri opredeljevanju in izvajanju ukrepov razvojne podpore se upoštevajo zlasti naslednje dolgoročne primerjalne prednosti in razvojne usmeritve Pomurske regije:

- geotermalna energija in drugi obnovljivi viri energije,
- trajnostno in konkurenčno kmetijstvo ter agroživilstvo,
- turizem.

(3) Ukrepi razvojne podpore se izvajajo v skladu s pravili o uporabi sredstev evropske kohezijske politike, pravili evropske politike razvoja podeželja in pravili o dodeljevanju državnih pomoči.

(4) Prednostna obravnava programov in projektov iz Pomurske regije pri kandidiranju za sredstva iz programov evropske kohezijske politike in evropske politike razvoja podeželja se zagotavlja z neposredno potrditvijo regijskih projektov, ki so vključeni v operativne programe, s strani organa upravljanja, v skladu s pravili kohezijske politike ter z dodatnimi merili za izbor projektov iz Pomurske regije v javnih razpisih, na osnovi uredbe iz 10. člena tega zakona.

(5) Pri izvajanju ukrepov razvojne podpore se upoštevajo tudi specifične potrebe narodnostno mešanega območja regije, predvsem z vidika ustvarjanja gospodarske osnove madžarske narodne skupnosti.

(6) Sredstva, namenjena za spodbujanje razvoja Pomurske regije po tem zakonu ni dovoljeno dodeljevati in koristiti za izdelavo študij, ekspertiz, strokovnih podlag in podobne dokumentacije ter za sklepanje svetovalnih pogodb.

4. člen

(Program spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije v obdobju 2010–2017)

(1) Osnovni ukrep razvojne podpore je priprava in izvedba Programa spodbujanja konkurenčnosti Pomurske regije v obdobju 2010–2017 (v nadaljnjem besedilu: program). S programom se namenijo iz proračuna Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državnega proračuna) dodatna sredstva v višini 33 milijonov eurov.

(2) Predlog programa pripravi ministrstvo, pristojno za regionalni razvoj (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) v sodelovanju s pristojno regionalno razvojno agencijo. Program sprejme Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) najpozneje v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Program zajema naslednje instrumente:

- podpora pri pripravi in izvajanju razvojnih projektov v regiji,
- spodbujanje investicij podjetij in ustvarjanja novih delovnih mest,
- spodbujanje razvoja človeških virov,
- spodbujanje socialnega podjetništva,
- promocija regije, da bi privabili tuje in domače vlagatelje ali vlagateljice (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj).

(4) Instrument spodbujanje investicij v podjetjih se prednostno usmerja v investicije podjetij na območjih poslovnih in gospodarskih con v Pomurski regiji.

(5) Program mora izhajati iz regionalnega razvojnega programa in mora vsebovati:

- prikaz stanja in razvojnih problemov, ki jih rešuje,
- določitev ključnih razvojnih priložnosti, ki jih podpira,

- določitev ciljev in kazalnikov merjenja ciljev,
- instrumente in aktivnosti ter projekte znotraj njih,
- finančno konstrukcijo po instrumentih in stroške izvajanja programa ter
- način izvajanja in spremljanja programa.

(6) Sredstva za izvedbo programa se zagotovijo na posebni proračunski postavki ministrstva, praviloma v višini 5,5 milijonov eurov letno. Skladno s proračunskimi možnostmi in potrebami izvajanja programa lahko vlada s programom ali z njegovo spremembo določi tudi dodatne instrumente, višji skupni znesek in drugačno letno dinamiko izvajanja, vendar mora biti program uresničen do leta 2017 v skupni vrednosti 33 milijonov eurov.

(7) Za izvedbo programa je odgovorno ministrstvo. Instrumente iz programa izvajata ministrstvo in pristojna regionalna razvojna agencija, skladno s programom.

6. člen

(davčna olajšava za investiranje)

(1) Zavezanec po Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb, ki ima sedež in dejansko ekonomsko aktivnost na tem sedežu v Pomurski regiji in zavezanec po Zakonu o dohodnini, ki dosega dohodek iz dejavnosti in ima sedež ali, v primerih ko opravlja dejavnost, za katero ne obstaja registrski organ ali druga predpisana evidenca, stalno ali začasno prebivališče, v Pomurski regiji ter tam dejansko opravlja ekonomsko aktivnost, lahko za investiranje v letih od 2010 do 2017 uveljavljata zmanjšanje davčne osnove v višini 70 odstotkov investiranega zneska za nove začetne investicije v opremo in neopredmetena sredstva, razen v opremo in neopredmetena sredstva iz drugega in tretjega odstavka 55.a člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb in iz drugega in tretjega odstavka 66.a člena Zakona o dohodnini, vendar le za investicije v Pomurski regiji in največ v višini davčne osnove in do maksimalno dovoljene višine po pravilih državnih pomoči. Ta odstavek se ne uporablja za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtem, šestim in sedmim odstavkom 48. člena Zakona o dohodnini.

(2) Znižanje davčne osnove po prejšnjem odstavku se izključuje z znižanjem davčne osnove po 55.a členu Zakona o davku od dohodku pravnih oseb in 66.a členu Zakona o dohodnini.

(3) Znižanje davčne osnove v skladu s tem členom lahko uveljavlja tudi zavezanec, ki opremo pridobi na podlagi finančnega najema z obvezo nakupa sredstev po izteku pogodbe.

(4) Zavezanec mora ohraniti investicijski projekt v Pomurski regiji in ne sme odsvojiti sredstva, za katera je uveljavil olajšavo po tem členu najmanj pet let po zaključku investicije, če gre za veliko podjetje in najmanj tri leta po zaključku investicije, če gre za srednje veliko ali malo podjetje.

(5) Če zavezanec odsvoji ali prenese iz Pomurske regije sredstvo, za katero je izkoristil davčno olajšavo po tem členu, pred iztekom rokov iz prejšnjega odstavka, mora v davčnem obdobju, v katerem izvrši prenos ali odsvojitve, za znesek izkoriščene davčne olajšave povečati davčno osnovo. Za ugotavljanje odsvojitve ali prenosa se uporabljajo

določbe osmega in devetega odstavka 55.a člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb in sedmega odstavka 66.a člena Zakona o dohodnini.

(6) Do olajšave iz tega člena, skladno z Uredbo Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 (Uradni list ES, L 214/08), niso upravičeni zavezanci iz sektorjev premogovništva, jeklarstva, sintetičnih vlaken, pridelave kmetijskih proizvodov in ribištva ter družbe v težavah, kot jih opredeljuje Zakon o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (Uradni list RS, št. 110/02, 91/05, 31/07) in Uredba Komisije(ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 (Uradni list ES, L 214/08).

(7) Za nove začetne investicije v opremo in neopredmetena sredstva po tem členu se ne šteje nakup prevozne opreme v sektorju transporta.

(8) Investitor ali investitorica (v nadaljnjem besedilu: investitor), ki želi izkoristiti olajšavo iz tega člena, mora prispevati k investiciji lastna sredstva najmanj v višini 25 odstotkov vrednosti investicije.

(9) Pomoč po tem členu se lahko seštevata tudi z drugimi ukrepi za namen spodbujanja zaposlovanja, vendar le do najvišje dovoljene pomoči po pravilih državnih pomoči.

13. člen

(poročanje o izvajanju zakona)

(1) Letna poročila o izvajanju zakona v letih 2010 do 2017 sprejme vlada na predlog ministrstva in o tem poroča Državnemu zboru Republike Slovenije.

(2) Poročila morajo obsegati vse podatke o tem, za katere namene, komu, koliko in na kateri podlagi so bila dodeljena sredstva za vsak predviden ukrep iz tega zakona. Končno poročilo mora vsebovati natančne in konkretne podatke o doseženih ciljih in rezultatih vseh predvidenih ukrepov tega zakona.